ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Milana Taubera, soudkyně Pavly Klusáčkové a soudce Vadima Hlavatého ve věci

žalobce: **FINEMO.CZ SE,** IČO: 05253683
se sídlem Praha 5, Ostrovského 253/3

proti

žalovanému: **Česká obchodní inspekce, ústřední inspektorát**
se sídlem Praha 1, Štěpánská 567/15

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 11. 2018, č. j. ČOI 105455/18/O100/1000/Hl/Št,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Základ sporu

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání a zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí, kterým žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí České obchodní inspekce, inspektorátu Středočeského a Hl. města Prahy ze dne 11. 7. 2018, č. j. ČOI 89545/18/1000. Uvedeným rozhodnutím byl žalobce uznán vinným z porušení

právních povinností, kterého se dopustil tím, že v postavení poskytovatele podle § 3 odst. 1 písm. d) zákona č. 257/2016 Sb., o spotřebitelském úvěru, (dále jen „zákon o spotřebitelském úvěru“) na svých webových stránkách http://rentaznemovitosti.cz, minimálně v době kontroly dne 23. 8. 2018, v sekci Trvale přístupné informace, v reprezentativním příkladu nezahrnul do celkových nákladů počáteční poplatek ve výši 30 000 Kč, tedy neinformoval spotřebitele v souladu s § 92 odst. 1 písm. m) zákona o spotřebitelském úvěru, čímž naplnil skutkovou podstatu přestupku podle § 154 odst. 1 písm. i) zákona o spotřebitelském úvěru. Za spáchání výše uvedeného přestupku byla žalobci uložena pokuta ve výši 50 000 Kč. Zároveň byla žalobci uložena povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.

II. Obsah žaloby

2. V podané žalobě žalobce v prvním žalobním bodu namítal, že žalovaný bagatelizuje nesprávnost prvostupňového rozhodnutí; že žalovaný není nezávislým rozhodovacím orgánem. V rámci této námitky žalobce poukázal na stranu 2 poslední odstavec a stranu 3 prvostupňového rozhodnutí, ve kterém správní orgán I. stupně uvedl, že žalobce kontroloval ve vztahu k plnění povinností žalobce jakožto poskytovatele spotřebitelských úvěrů dle § 91 zákona o spotřebitelském úvěru, kdy na základě zjištění kontrolního orgánu má za prokázané, že žalobce v informaci ve smyslu § 91 odst. 1 písm. d) zákona o spotřebitelském úvěru nezohlednil počáteční poplatek ve výši 30 000 Kč. Žalobce v podaném odvolání namítal, že uvedená zjištění a právní kvalifikace jsou evidentně nesprávné, kdy § 91 odst. 1 písm. d) zákona o ochraně spotřebitele stanoví povinnost žalobce v případě, kdy je spotřebitelský úvěr nebo jeho zprostředkování nabízen reklamou. Z uvedeného tak správní orgán I. stupně nemohl mít za prokázané žádné zjištění ve vztahu k neinformování spotřebitele v souladu s § 92 odst. 1 písm. m) zákona o spotřebitelském úvěru a naplnění skutkové podstaty přestupku podle § 154 odst. 1 písm. i) tohoto zákona. Žalovaný k námitce žalobce výše uvedené označil za zřejmou nesprávnost, která dle žalovaného není vadou prvostupňového rozhodnutí.

3. Ve druhém žalobním bodu žalobce namítal, že § 92 odst. 1 písm. m) zákona o spotřebitelského úvěru nestanoví povinnost explicitně a samostatně uvádět počáteční poplatek nebo poplatky, kdy pouze § 3 odst. 2 písm. d) zákona o spotřebitelském úvěru upravuje, co se rozumí celkovými náklady spotřebitelského úvěru. Tvrdil, že v předmětném reprezentativním příkladu spotřebitelského úvěru – Renty z nemovitostí je počáteční poplatek zahrnut v kolonce označené jako „*Celková výši dlužné částky za 10 let*“. Podrobné vyčíslení a vysvětlení jednotlivých částek uváděných v předmětném příkladu žalobce poskytl prvostupňovému orgánu v odpovědi ze dne 31. 8. 2017. Stejně tak i člen představenstva žalobce Ing. J. V. kontrolnímu orgánu předvedl a předložil postup výpočtu RPSN a dosazení do vzorce u předmětného příkladu (viz úřední záznam ze dne 10. 11. 2017). Uzavřel, že spotřebitel byl prostřednictvím reprezentativního příkladu řádně informován o výši celkových nákladů spotřebitelského úvěru. Dle žalobce tak zjištění správních orgánů nejsou správná, kdy tato nejsou ničím podložena a nevycházejí z žádných podkladů založených ve spisu.

4. Žalobce si byl vědom náročnosti pochopení jeho výpočtů a jednotlivých matematických operací a proto navrhl provedení výslechu Ing. J. V., kdy by jeho výslechem měly být odstraněny veškeré případné pochybnosti o správnosti a obsahové náležitosti předmětného výpočtu včetně jeho souladu s dotčenými ustanoveními zákona o spotřebitelském úvěru.

III. Vyjádření k podané žalobě a související vyjádření

5. Ve vyjádření k podané žalobě žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl.

6. K prvnímu žalobnímu bodu žalovaný uvedl, že není pochyb o tom, z porušení jaké povinnosti je žalobce viněn. V protokolu o kontrole ze dne 23. 1. 2018 sice bylo uvedeno, že jednání žalobce lze kvalifikovat jako porušení § 91 odst. 1 písm. d) zákona o spotřebitelském úvěru, námitkám žalobce proti kontrolnímu zjištění ze dne 12. 2. 2018 však správní orgán vyhověl v tom smyslu, že se nemůže jednat o porušení § 91 zákona o spotřebitelském úvěru, ale že na posuzované informace se vztahuje § 92 daného zákona (sdělení ze dne 5. 3. 2018, č. j. ČOI 31783/18/1000), posuzované informace nebyly informacemi uváděnými v reklamě, ale šlo o informace trvale přístupné spotřebiteli. Následně byl dne 31. 1. 2018 vypracován dodatek k protokolu o kontrole, ve kterém byla uvedena správná právní kvalifikace. S oběma písemnostmi byl žalobce řádně seznámen. V řízení o přestupku již bylo uvažováno pouze o jediné právní kvalifikaci jednání žalobce - porušení § 92 odst. 1 písm. m) a naplnění skutkové podstaty přestupku podle § 154 odst. 1 písm. i) zákona o spotřebitelském úvěru.

7. Na straně 2 a 3 rozhodnutí orgánu prvního stupně byl popsán průběh kontroly, kdy v protokolu o kontrole ze dne 23. 1. 2018 byla uvedena nesprávná právní kvalifikace, kterou orgán prvního stupně v této souvislosti přepsal do odůvodnění rozhodnutí, ve výroku napadeného rozhodnutí a dále v tomto rozhodnutí se uvádí správná právní kvalifikace jednání žalobce. Dle žalovaného nemohlo dojít ke zkrácení žalobce na jeho právech.

8. K druhému žalobnímu bodu žalovaný uvedl, že pokud zákon stanovuje povinnost uvést reprezentativní příklad celkových nákladů spotřebitelského úvěru, ke splnění této povinnosti nemůže postačovat zahrnutí těchto nákladů do celkové výše dlužné částky za 10 let. Zákon o spotřebitelském úvěru klade důraz na řádnou informovanost spotřebitele. K tomu žalovaný odkázal na rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 12. 7. 2016, č. j. 32 Cdo 4838/2015. Dle žalovaného po spotřebiteli není možné požadovat, aby si některé informace sám vypočítával. Nelze pak předpokládat, že by spotřebitel mohl sám z žalobcem uváděných informací dovodit, že bude nucen hradit počáteční poplatek ve výši 30 000 Kč. V § 92 odst. 1 písm. m) zákona o spotřebitelském úvěru je po poskytovateli spotřebitelského úvěru požadováno, aby trvale zpřístupnil v listinné podobě, na jiném trvalém nosiči dat, nebo na svých internetových stránkách reprezentativní příklad celkové výše spotřebitelského úvěru (žalobce uvádí v bodě „Celkem vyplaceno“ reprezentativního příkladu), celkových nákladů spotřebitelského úvěru (v reprezentativním příkladu žalobce uvedeno není), celkové částky splatné spotřebitelem (kolonka „Celková výše dlužné částky za 10 letů) a roční procentní sazby nákladů (RPSN). K tomu žalovaný poukázal na § 3 odst. 2 písm. c) a d) zákona o spotřebitelském úvěru. Uzavřel, že zákon o spotřebitelském úvěru v § 92 odst. 1 písm. m) vyžaduje jak uvedení reprezentativního příkladu celkové částky splatné spotřebitelem, tak uvedení reprezentativního příkladu celkových nákladů spotřebitelského úvěru, žalobce však tento údaj neuvedl. Spotřebitel nebyl v daném případě řádně informován.

IV. Posouzení žaloby Městským soudem v Praze

9. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán [§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)], a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

10. Soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez jednání, protože žádná ze stran s takovým postupem nevyjádřila nesouhlas.

11. Soud při posouzení věci vyšel z následující právní úpravy:

- Podle § 92 odst. 1 písm. m) zákona o spotřebitelském úvěru poskytovatel trvale zpřístupní v listinné podobě, na jiném trvalém nosiči dat, nebo na svých internetových stránkách reprezentativní příklad celkové výše spotřebitelského úvěru, celkových nákladů spotřebitelského úvěru, celkové částky splatné spotřebitelem a roční procentní sazby nákladů.
- Podle § 3 odst. 2 písm. c) zákona o spotřebitelském úvěru pro účely tohoto zákona se rozumí celkovou částkou, kterou má spotřebitel zaplatit, součet celkové výše spotřebitelského úvěru a celkových nákladů spotřebitelského úvěru.
- Podle § 3 odst. 2 písm. d) zákona o spotřebitelském úvěru pro účely tohoto zákona se rozumí celkovými náklady spotřebitelského úvěru veškeré náklady včetně úroků, provizí, daní, poplatků nebo jiných obdobných peněžitých plnění a veškerých dalších plateb, které spotřebitel musí zaplatit v souvislosti se spotřebitelským úvěrem a které jsou poskytovateli známy, s výjimkou nákladů na notáře.
- Podle § 154 odst. 1 písm. m) zákona o ochraně spotřebitele ten, kdo je oprávněn poskytovat spotřebitelský úvěr, se dopustí přestupku tím, že nezpřístupní informace podle § 92.

12. Soud o podané žalobě uvážil následovně:

13. Soud neshledal důvodným první žalobní bod. K uvedené námitce soud poukazuje na obsah správního spisu předloženého žalovaným. Konkrétně na protokol o kontrole ze dne 23. 1. 2018, identifikační kód 1000/18/01/23/134/01. V uvedeném protokolu správní orgán I. stupně dospěl k závěru o možném porušení § 91 odst. 1 písm. d) zákona o spotřebitelském úvěru, neboť údaje o veškerých poplatcích spojených se spotřebitelským úvěrem, které jsou součástí celkových nákladů spotřebitelského úvěru, nebyl v reprezentativním příkladu uveden. K námitkám žalobce byl dodatkem k protokolu o kontrole ze dne 23. 1. 2018, identifikační kód 1000/18/03/19/134/1, kontrolní protokol změněn tak, že právní jednání spočívající v porušení § 91 odst. 1 písm. d) zákona o spotřebitelském úvěru bylo překvalifikováno na porušení § 92 odst. 1 písm. m) zákona o spotřebitelském úvěru. Proti tomuto dodatku podal žalobce dne 23. 3. 2018 námitky, které byly zamítnuty sdělením ze dne 5. 4. 2018, č. j. ČOI 112653/17/1000. Oznámením ze dne 28. 5. 2018, č. j. ČOI 70575/18/1000, správní orgán I. stupně zahájil se žalobcem správní řízení pro porušení § 92 odst. 1 písm. m) zákona o spotřebitelském úvěru, kterého se měl žalobce dopustit tím, že minimálně v době kontroly na svých webových stránkách http://rentaznemovitosti.cz v sekci „Trvale přístupné informace“ v reprezentativním příkladu nezahrnul v celkových nákladech počáteční poplatek ve výši 30 000 Kč. Oznámení o zahájení řízení bylo žalobci prostřednictvím datové schránky doručeno dne 29. 5. 2018.

14. Pro posouzení prvního žalobního bodu soud považoval za rozhodné, že po celou dobu správního řízení muselo být žalobci zřejmé, že s ním je vedeno řízení pro porušení § 92 odst. 1 písm. m) zákona o spotřebitelském úvěru. Tato skutečnost vyplývá z výše provedené rekapitulace správního spisu, konkrétně z dodatku k protokolu o kontrole, kterým došlo k předkvalifikaci jednání žalobce z porušení povinnosti dle § 91 odst. 1 písm. d) zákona o spotřebitelském úvěru na porušení povinnosti podle § 92 odst. 1 písm. m)

tohoto zákona, a dále z oznámení o zahájení řízení, ve kterém je výslovně odkazováno na § 92 odst. 1 písm. m) zákona o spotřebitelském úvěru. Prvostupňovým rozhodnutím pak byl žalobce dle výroku tohoto rozhodnutí shledán vinným z porušení § 92 odst. 1 písm. m) zákona o spotřebitelském úvěru. Za tohoto stavu věci má soud za to, že rekapitulace průběhu kontroly uvedená v odůvodnění prvostupňového rozhodnutí (viz strana 2 poslední odstavec a 3 prvostupňového rozhodnutí), ve kterém prvostupňový orgán poukázal na protokol o kontrole včetně vytýkaného porušení povinnosti dle § 91 odst. 1 písm. d) zákona o spotřebitelském úvěru, avšak opomenul uvést, že dodatkem k protokolu ze dne 23. 1. 2018 došlo k předkvalifikaci jednání žalobce na porušení povinnosti dle § 92 odst. 1 písm. m) zákona o ochraně spotřebitele, nemá vliv na zákonnost prvostupňového rozhodnutí.

15. V této souvislosti soud uvádí, že z hlediska soudního přezkumu tvoří napadené rozhodnutí včetně jemu předcházejícího prvostupňového rozhodnutí jeden celek (viz usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 10. 2004, č. j. 5 Afs 16/2003-56). Případné nedostatky odůvodnění prvostupňového rozhodnutí tak mohou být do jisté míry korigovány napadeným rozhodnutím. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí jednoznačně vyplývá, že žalovaný provedl drobnou korekci odůvodnění prvostupňového rozhodnutí, když poukázal na dodatek k protokolu o kontrole, kterým bylo jednání žalobce překvalifikováno na porušení § 92 odst. 1 písm. m) zákona o spotřebitelském úvěru. Zároveň z napadeného rozhodnutí jednoznačně vyplývá na základě jakých skutečností a jakou úvahou dospěl žalovaný k závěru o porušení § 92 odst. 1 písm. m) zákona o spotřebitelském úvěru. S ohledem na všechny shora uvedené skutečnosti neshledal soud první žalobní bod důvodným.

16. Pro úplnost soud doplňuje, že možnost korekce úvah prvostupňového rozhodnutí odvolacím orgánem vyplývá i z ustálené judikatury správních soudů (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 5. 2003, č. j. 7 A 124/2000-39). V postupu žalovaného doplňujícím odůvodnění prvostupňového orgánu tak nelze spatřovat porušení principu nezávislosti.

17. Oprávněným neshledal soud rovněž ani druhý žalobní bod. K uvedené námitce soud poukazuje na § 92 odst. 1 písm. m) zákona o spotřebitelském úvěru. Z uvedeného ustanovení jednoznačně vyplývá, že reprezentativní příklad musí obsahovat 4 informace, a to (1) celkovou výši spotřebitelského úvěru, (2) celkové náklady spotřebitelského úvěru, (3) celkovou částku splatnou spotřebitelem a (4) roční procentní sazbu nákladů (RPSN). Co zákon o spotřebitelském úvěru rozumí celkovou částkou splatnou spotřebitelem, respektive celkovou částkou, kterou má spotřebitel zaplatit, upravuje § 3 odst. 2 písm. c) tohoto zákona. Celkové náklady spotřebitelského úvěru vymezuje § 3 odst. 2 písm. d) zákona o spotřebitelském úvěru. V předmětném reprezentativním příkladu žalobce uvedl pouze 3 položky, a to celkovou výši spotřebitelského úvěru (viz položka „*Celkem vyplaceno*“), dále položku RPSN a konečně položku celková částka splatná spotřebitelem (viz položka „*Celková výše dlužné částky za 10 let*“). Položka celkové náklady spotřebitelského úvěru v předmětném reprezentativním příkladu uvedena nebyla, a to přestože žalobce po spotřebitelích požadoval uhrazení počátečního poplatku, který podle § 3 odst. 2 písm. d) zákona o spotřebitelském úvěru náleží mezi náklady spotřebitelského úvěru. Pro úplnost soud uvádí, že položku „*Celkový výše dlužené částky za 10 let*“ nelze mít za položku celkové náklady spotřebitelského úvěru, jak tvrdí žalobce v podané žalobě. Tuto položku podle „*Vysvětlení a uvedení podrobného postupu výpočtu deklarované sazby*

RPSN u reprezentativního příkladu“ tvoří vedle počátečního poplatku a připsaných úroků i výplata úvěru. Jinými slovy jedná se o celkovou částku splatnou spotřebitelem podle § 3 odst. 2 písm. c) zákona o spotřebitelském úvěru. S ohledem na skutečnost, že žalobce v dotčeném reprezentativním příkladu neuvedl informace o celkových nákladech spotřebitelského úvěru, porušil § 92 odst. 1 písm. m) zákona o spotřebitelském úvěru.

18. Na výše uvedeném závěru nemůže nic změnit skutečnost, že součástí celkové částky splatné spotřebitelem byl i počáteční poplatek. Počáteční poplatek patří podle § 3 odst. 2 písm. d) zákona o spotřebitelském úvěru mezi celkové náklady spotřebitelského úvěru. Do této položky měl žalobce počáteční platbu zahrnout. Z reprezentativního příkladu však vyplývá, že tak žalobce neučinil.

19. Protože soud pro posouzení věci nepovažoval za rozhodné, zda je počáteční poplatek součástí celkové částky splatné spotřebitelem, když tento poplatek měl být uveden v samostatné položce celkové náklady, nepřistoupil soud k žalobcem navrhovanému výslechu Ing. J. V., neboť by to bylo nadbytečné. Ostatní žalobcem navrhované důkazy jsou součástí spisového materiálu předloženého žalovaným, a tedy byly podkladem soudního přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí.

V. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

20. Soud tedy neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

21. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce nebyl ve sporu úspěšný a žalovanému správnímu orgánu žádné náklady v řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 17. června 2021

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

Milan Tauber v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.